

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 364, juny del 2018

Libertat!

PRESONS POLITICS

Les paraules no es poden tancar dins d'una gàbia. Volen soles.

Montserrat Roig

assemblea

Jordi Sànchez

Centro Penitenciario Madrid V
- Módulo 8
Ctra. M-609, km 3,5
28791 Soto del Real, (Madrid)

Joaquim Forn

Centro Penitenciario Madrid VII
- Módulo 7
Ctra. M-241, km 5,750
28595 Estremera, (Madrid)

Jordi Turull

Centro Penitenciario Madrid VII
- Módulo 4
Ctra. M-241, km 5,750
28595 Estremera, (Madrid)

Jordi Cuixart

Centro Penitenciario Madrid V -
Módulo 4
Ctra. M-609, km 3,5
28791 Soto del Real, (Madrid)

Raül Romeva

Centro Penitenciario Madrid VII -
Módulo 3
Ctra. M-241, km 5,750
28595 Estremera, (Madrid)

Carme Forcadell

Centro Penitenciario Madrid I -
Mujeres - Módulo B2
Carretera de Alcalá - Meco, km 4,5
28805 Alcalá de Henares

Oriol Junqueras

Centro Penitenciario Madrid VII -
Módulo 7
Ctra. M-241, km 5,750
28595 Estremera, (Madrid)

Josep Rull

Centro Penitenciario Madrid VII -
Módulo 3
Ctra. M-241, km 5,750
28595 Estremera, (Madrid)

Dolors Bassa

Centro Penitenciario Madrid I -
Mujeres - Módulo B2
Carretera de Alcalá - Meco, km 4,5
28805 Alcalá de Henares

Democràcia!

#oRepública o República

Carles Puigdemont

Toni Comín

Clara Ponsatí

Lluís Puig

Meritxell Serret

Escriu al Govern legítim!

Govern legítim de Catalunya
Nam Cgnum
BP - 33
1160 Brussel/Bruxelles
Bèlgica

VENDA DE PETARDS

REVELLLES DE SANT JOAN I SANT PERE 2018

COETS, FONTS, BATERIES, BENGALS

TROBI EL CATÀLEG I LES NOSTRES OFERTES A: WWW.PIROTECNIAGARCIA.COM

Prepari la seva
comanda per
internet
i estalviï
temps i diners

Obert a partir
del dia 15 de
juny als
nostres llocs
habituals

• Av. Joan XXIII (davant del cementiri del Masnou)

• Amadeu I, carretera d'Alella

• Torrent de Cal Gaio amb carrer Manila (davant del centre comercial DIA)

A LES VOSTRES REVELLLES MANIPULEU ELS PETARDS AMB SEGURETAT SEGUINT LES INSTRUCCIONS D'ÚS I RESPECTANT ELS ALTRES I ES CONVERTIRAN EN FESTES D'ALEGRIA I DIVERTIMENT.

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray
Esteve Pujol

Portada: Timoner i oficials del segle XIX

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de
l'Ajuntament de la Vila.

Molt bona Festa Major i feliç estiu 2018

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la
nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

www.gentdelmasnou.cat

gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

A LA QUARTA LA VENÇUDA

Després de tres intents avortats per la implacable mà de ferro del tàndem govern central-poder judicial, a la quarta ha estat la vençuda i, per fi, tenim President de la Generalitat, el molt honorable Quim Torra, persona que s'estrena en la palestra política, però amb una admirable trajectòria com a promotor cultural i dins del món empresarial, a qui felicitem de tot cor i encoratgem en l'enrevessada tasca que li ha estat encomanada pel Parlament. A hores d'ara, però, en el moment que tanquem l'edició d'aquest Butlletí, encara no s'ha pogut formar govern i segueix pesant damunt les espatlles del país la feixuga càrrega del 155.

El recent estrenat president (el 131è de la història de la Generalitat) ha començat fent valuosos gestos que ens indiquen el rumb que prendrà la seva activitat al davant de la institució: visita a l'injustament destituït president a l'exili, Carles Puigdemont, a Berlín, oferta de diàleg sense condicions al govern espanyol i visita personal als compatriotes engarjolats preventivament per suposades activitats de rebel·lió, sedició, malversació i ves a saber quantes coses més. Ens cal fer confiança al nou President i esperem que, quan aquest Butlletí sortirà a la llum, tinguem nomenat i en funcions l'equip de govern dispostat a restituir el mandat democràtic i pacífic de les urnes, aconseguir l'excarceració dels nostres presos i el retorn dels exiliats i recuperar el país sense la tenalla del 155 i neutralitzar-ne els efectes nocius que aquesta aplicació ha suposat durant els nefastos mesos de vigència.

.../...

Malgrat aquest munt d'incerteses i afanyos que ens toca viure col·lectivament, una vegada més s'acosta la Festa Major de Sant Pere i, amb ella, l'oportunitat d'esbargir una mica la boira que ens aclapara.

Aprofitem aquests dies de festa per carregar les bateries, per alliberar tensions i, sobretot, per conuiu amablement amb tots els masnovins i la gent dels pobles veïns que ens hi vulguin acompanyar per fer-la ben grossa.

A hores d'ara no coneixem ben bé el programa que la Comissió de Festes ens prepara, però ben segur que serà ben reeixit, com de costum, amanit de tota mena de distraccions lúdiques, l'Ofici Solemne en honor del Sant Patró, concursos, esports, concerts variats, focs d'artifici, trabucaires, correfocs i ballaruga per a grans i joves, tot ben presidit pels nostres Pere Drapaire i Eulàlia Tallacolls, que, des de la seva gegantina posició, vigilaran que ens ho passem bé. Fem que sigui una bona Festa Major.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
GENT AMB GENT <i>Francesc Torrent Cufí</i>	4
LA PUNTA DE LA LLENGUA (97) <i>Esteve Pujol</i>	6
PSICOPATIES INSTINTIVES <i>Joan Camps</i>	8
MUNDIAL DE RUSSIA <i>Joan Maresma Duran</i>	9
DITES POPULARS <i>Albert Vidal</i>	10
BÚSTIA OBERTA	11
REFLEXIÓ <i>Jaume Boadella</i>	11
IX TROBADA DE FLABIOLAIRES <i>Xavi Santandreu</i>	13
HISTÒRIES DE LA VILA <i>Joan Muray</i>	14
CRÒNIQUES <i>Esteve Pujol</i>	18
PARLEM DE LLIBRES <i>Pere Martí Bertran</i>	19
SOM <i>Oriol Lugo</i>	21
EL NOSTRE PRESIDENT <i>GUARDONAT Manel Perez</i>	21
ARRAN DE SÒL <i>Pledebuit</i>	22
MASSA PONTS PER A UN POBRE DIABLE <i>J. Condeminas</i>	23
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR <i>Joan Muray</i>	25
LA CUINA DE L'ANTÒNIA <i>El Cullerot</i>	25
HISTÒRIA IMPRESCINDIBLE <i>Jaume Clotet i Lluís Vallis</i>	26
GENT DEL MASNOU INFORMA	30
POESIA DE JOSEP VENDRELL	30

El cinema i les sèries nord-americanes persisteixen a mostrar quant de corrupte i llardosa pot ser la justícia quan és ficció; però des del 23-F la televisió mediàtica tampoc no ha parat de decebre'ns mostrant-nos com es cou la justícia, quan els fets reals superen en anys llum la imaginació dels guionistes més exagerats. Ja no és estrany que fiscals, jutges i advocats investits de la toga que els hauria d'imprimir caràcter i solemnitat, acumulin tants titulars mediàtics, atès que en la seva funció només poden aconseguir una de les parts i perjudicar l'altra, o, com a alternativa, ni aconseguir una de les parts. La maledicció gitana *tengas pleitos y los ganas* no afecta el nostre convidat. Francesc Torrent i Cufí és Notari al Masnou, funcionari públic a qui no cal la toga; dins i fora del despatx s'expressa amb impecable caràcter i convincent solemnitat. El saludem i entrem en matèria preguntant-li:

Ser català i notari deu tenir mèrits afegits, oi?

Si ens preguntem per què no hi ha més jutges, notaris i registradors catalans, la resposta fàcil és que els catalans no tenim vocació per a aquestes professions, però la realitat és més complexa. Avui les facultats de dret de les nostres universitats s'estan normalitzant lingüísticament; a més a més, les càtedres de Dret Civil (la base de la matèria de notaries i registres) imparteixen la matèria bàsicament en el dret civil de Catalunya, i més de la meitat de les classes de civil es donen en llengua catalana, cosa que no passa en la resta d'assignatures, en les quals l'ús de la llengua està molt descompensat a favor del castellà. Conseqüència? Els catalans ho tenim més difícil per preparar les oposicions, que es fan en castellà i amb el dret del Codi Civil espanyol, malgrat que l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat la competència exclusiva per convocar i resoldre les oposicions a notaries i a registres i per als concursos de trasllats, però no s'ha arribat a implementar.

Pel que fa a l'ús de la llengua a les notaries i registres, la Llei Lingüística està francament ben feta i ho regula perfectament, però el català és minoritzat, també perquè part dels operadors jurídics no hi posen el coll. Si hi afegim que no hi ha normes procedimentals clares i concloents que

salvaguardin els drets lingüístics dels ciutadans a l'àmbit judicial, podem comprendre moltes coses.

Aquí no passa com a Bèlgica, en què no sols la judicatura sinó la mateixa administració presenta tres escales des del punt de vista dels usos lingüístics: la valona, la neerlandesa i la mixta. Els jutges i funcionaris d'una escala no poden actuar en l'altra, ni tan sols els de l'escala mixta. Si ho apliquéssim aquí, el ciutadà podria triar ser jutjat en la llengua que escollís. Naturalment que hi ha normes de conflicte que resolen les situacions intermèdies. I a Suïssa les normes lingüístiques són clares, ja que cada cantó és competent per regular els usos lingüístics de les lleis procedimentals/processals, a diferència d'aquí,

que és competència exclusiva del govern central.

Entenent aquesta dificultat, com has arribat a la Notaria del Masnou des del teu Empordà natal? On vas estudiar?

Vaig néixer a Fonteta, al Baix Empordà. Estava destinat a ser l'hereu de casa i continuar la pagesia. Era ben menut i em va costar molt convèncer la família per poder cursar el batxillerat. Vaig estudiar el batxillerat elemental en una acadèmia de la Bisbal i al Col·legi Lliure Adoptat que després es va crear, i el superior a l'Institut de Palafrugell, encara que sempre per lliure. Tenia vocació per la geografia i la història i m'atreia el dret, tal vegada hi va ajudar que a casa es parlava amb molt de respecte del notari de la Bisbal...

I on vas estudiar dret?

A Navarra. M'hi va enviar el meu pare. Vols estudiar?, va preguntar-me, doncs cap a Pamplona, que és una universitat de prestigi. La veritat és que en els anys 70 la universitat estava molt malament, hi havia quantitat de vagues, cursos amb aprovats generals, de manera que es comprèn la decisió.

Francesc Torrent Cufí en una ponència a les Jornades de Dret Català a Tossa de Mar el setembre del 2010

Navarra és Opus Dei, oi?; com et va anar, vas topar amb l'Església?

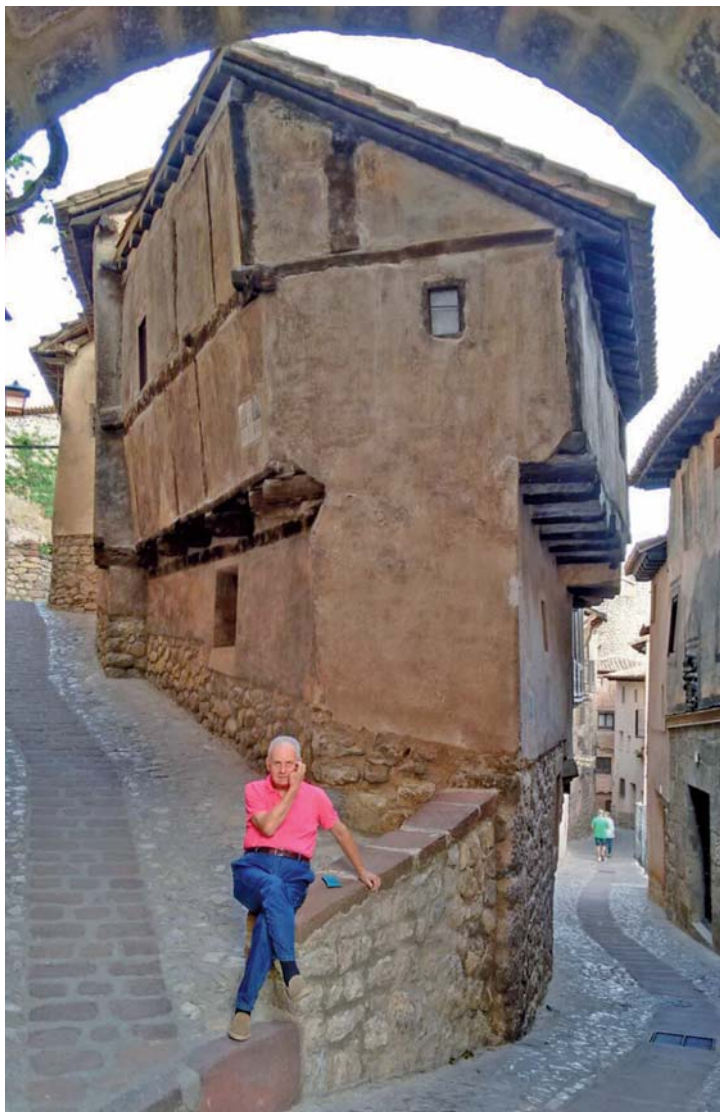
Amb l'Opus em va anar bé! –*somriu entenent el sarcasme, i exclama*–: no és la primera vegada que m'ho pregunten. A la Universitat estudiaves i prou. Però és veritat que al principi, en el primer curs, al col·legi major fomentaven l'oració i et deien *ves a missa*; molts companys es convencien per algun temps i es feien socis numeraris o supernumeraris; però, en honor a la veritat, jo mai no em vaig sentir pressionat. Són intel·ligents i segur que van veure que jo tirava més aviat cap a franciscà... En tot cas, valoro que respectessin la meua llibertat. Aviat vaig fer amics amb qui vam compartir un pis de lloguer. Quan va morir Franco cursava segon de Dret.

A vegades s'aprova a la universitat i no s'aprova a la vida!

Ben segur. Vaig tenir la sort d'estudiar a Navarra en un moment històric que em va anar molt bé per la precarietat de bona part de la resta d'universitats, però també vaig tenir el luxe immens de tenir com a preparador de l'oposició el notari de Barcelona Joan Josep López Burniol, amb qui mantinc una gran estima i amistat. Actualment coincideixo amb ell a la Fundació Noguera, que presideix, fundació creada al 1976 pel notari Raimon Noguera i Guzmán, del patronat de la qual soc membre juntament amb Jou i Mirabet, secretari, i els també vocals com jo Follia Camps, Figa López-Palop, Brancós Núñez, Francino Batlle i el director de publicacions Sanz Travé.

I què fa un jove de vint i tants anys havent guanyat l'oposició a Notari?

Amb dona, una filla d'uns dos anys i dos bessons de mesos... doncs esclatar d'alegria, és clar. Jo havia anat per feina. Casat amb la Carme després d'acabar la carrera, enguany celebrarem 37 anys de casats. Soc de la promoció de Burgos, la darrera oposició en què es podia optar a una plaça determinada; el tribunal el presidia el notari i lletrat de la Direcció General, Sr. Ipiens, un basc venerable que en el darrer tema de l'exercici oral em va interrompre i va dir-me *Señor*

Francesc Torrent a la casa de la Julianeta d'Albarrasí.

opositor, si lo desea, puede continuar su exposición en su lengua vernácula.

Aprovada l'oposició, vaig xocar amb la llei de Murphy, ja que no sortia cap plaça de Catalunya, i em va correspondre Albarrasí, a Terol. Ens va semblar un lloc atraient. Ens ho vam agafar com una oportunitat de viure en un altre lloc: sabíem que, quan tornéssim a Catalunya, no tornàriem a creuar l'Ebre ni el Segre. Albarrasí és ara un notable centre turístic amb més de vint hotels, però aleshores només hi havia un hotel i una fonda. És un lloc realment encantador i únic, però amb un clima infernal a l'hivern. Cada cert temps hi passem uns dies de descans.

La teua esposa et va seguir fins a la fi del món...

Soc conscient que la Carme va haver de sacrificar algunes coses, per exemple, la feina, ja que portava l'administració d'una indústria familiar que va deixar per acompanyar-me. Més endavant va fer filologia, però no ha exercit. És la meua correctora oficial, perquè el meu català escrit és après a base de llegir cada dia l'Avui, l'Ara, el Temps i els llibres en català, que són la majoria. En català també escric els meus treballs de dret lingüístic i dret civil. Tot i que els correctors digitals són fantàstics, quan redacto un tema compromès, els dubtes me'ls resol la Carme.

Segueix a la pàgina 6

GENT AMB GENT CONVERSES

Francesc Torrent Cufí

Ve de la pàgina 5

Com es fa un bon notari?

El meu mestre López Burniol sempre diu: *No us penediu mai d'una escriptura que no signeu* en el sentit de no caure en l'afany crematístic de fer-ne unes quantes més. En qualsevol tasca tècnica i intel·lectual s'exigeix un procés constant d'aprenentatge i d'actualització. La pràctica i l'experiència també són un grau. En el dret en general i en la notaria en particular, cal escoltar molt la gent i entendre les problemàtiques individuals de cada cas per tal de poder aconsellar-los d'una forma escaient i profitosa. Sovint la gent ve amb una idea preconcebuda, que no és exactament el que li convé; per exemple, no és el mateix fer una donació que un testament. Cada institució té les seves particularitats i els seus tipus impositius. Jo sempre aconsello: *No em digueu el que voleu fer, expliqueu-me la situació i us puc aconsellar el que més us pot convenir*, que els llatins resumien en l'adagi *Da mihi factum, dabo tibi ius*.

A més de notari, feu altres coses?

Sí, participo en diferents projectes, la majoria relacionats amb el notariat i el dret. A part d'estar a la Fundació No-guera, participo en l'Àpoca, un butlletí

català d'informació notarial, que editem un grup de notaris i persones de la societat civil amics del notariat, agrupats primer en la fundació homònima i actualment en una associació, amb la finalitat de promocionar l'ús del català a les notaries. També soc membre del grup de treball de l'Observatori del Català a la Justícia, que promou l'estudi i la promoció de l'ús del català en aquest àmbit, molt minoritzat. I des de l'any 2000 participo en la codificació del dret civil català en diferents comissions, primer en la de Dret Patrimonial, a continuació en la d'estudi del contracte de compravenda; després en la de Drets Reals i fins ara en la d'Obligacions i Contractes, amb la tasca molt atraient de redactar els avantprojectes de lleis que, un cop aprovats pel Parlament, s'integren en el Codi Civil Català.

No seràs dels qui tenen un secret inconfessable?

Segur que en tinc més d'un, però com que són inconfessables... En fi, quasi sembla una pregunta de tercer grau, doneu-me temps per pensar! —*es queda en silenci meditant...* i, somrient murri, ens respon—: doncs sí, en realitat no és un secret, gaudeixo d'un privilegi impagable: exerceixo de notari, però faig també de pagès. Hem conservat i conreem les terres familiars a l'Empordà i tenim unes vinyes. Mantenim viva la tradició familiar. M'agrada la viticultura i el paisatgisme. El contacte amb la terra em permet desconnectar de la feina ordinària la major part dels caps

Racó al nucli de Fonteta, poble natal de Francesc Torrent

de setmana. És molt romà contemplar i viure enmig de la natura, mantenir la terra cuidada i ordenada, ben neta i polida. També els meus fills tenen la menorquina de l'avi, amb la qual costegen el litoral i de tant en tant comparteixen la navegació amb nosaltres.

I no et mareja navegar quan hi ha onatge?

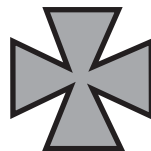
És fama que els empordanesos som fills d'un pastor i d'una sirena, com diu la cançó (per cert, menys els figuerencs, que ho són d'una botiguera i un militar) i el mar no ens és aliè. Quedi clar que, després de 31 anys i mig exercint la notaria del Masnou (29 compartint plaça amb el company Víctor Esquirol), soc i em sento masnoví d'adopció, estimo aquesta nostra vila i el Maresme i penso restar-hi vinculat per sempre més. El Masnou és una plaça notarial singular: des que es va crear la primera notaria a la segona meitat del segle XIX no hi ha hagut cap notari que n'hagi marxat, o s'han jubilat aquí o han mort exercint el càrrec.

La punta de la llengua (97) Esteve Pujol i Pons

En català hi ha la paraula LIS, sí, però només significa la planta de la flor emblemàtica dels Reis de França. I ara sentim sovint, fins i tot en boca de polítics de tots colors, un LIS espuri i misteriós. No vull entrar en complements directes i indirectes ni galindanes gramaticals d'aquesta mena. Només posaré alguns exemples de l'ús erroni d'aquest mot i la correcció adient: Ell *lis* va dir que escoltessin. / Ell **els** va dir que escoltessin. La mare *lis* va recordar, a les nenes, que es posessin... / La mare **els** va recordar, a les nenes, que es posessin... Digueu-*lis* la veritat! / Digueu-**los** la veritat! El comprador *lis* deia, als clients, que... / El comprador **els** deia, als clients, que... Apa, noia, dona-*lis* la mà. / Apa, noia, dona-**ls** la mà.

Enviem-*lis* un record, als nostres amics. / Enviem-**los** un record, als nostres amics. Enviem-*lis* un record, a les nostres amigues. / Enviem-**los** un record, a les nostres amigues. *Lis* haureu de portar un regal ben bonic. / **Els** haureu de portar un regal ben bonic. Recordeu-ho: el plural de LI no és mai LIS. El plural de LI és ELS si va davant del verb o bé és LOS si va al darrere. Li farà un petó (a ell o a ella). / **Els** farà un petó (a ells o a elles). He de donar-li deu euros (a ell o a ella). / He de donar-**los** deu euros (a ells o a elles). Regala-li una flor (a ell o a ella). / Regala-**ls** una flor (a ells o a elles). Com veieu, és 'LS si cal apostrofar-lo darrere d'un verb acabat en vocal.

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juny 2018 --

1	divendres	Fàbregas
2	dissabte	Viamar
3	diumenge	Viamar
4	dilluns	Aymar
5	dimarts	Ocata
6	dimecres	Riera
7	dijous	Fàbregas
8	divendres	Viamar
9	dissabte	Dominguez
10	diumenge	Dominguez
11	dilluns	Fàbregas
12	dimarts	Riera
13	dimecres	Viamar
14	dijous	Ocata
15	divendres	Dominguez
16	dissabte	Aymar
17	diumenge	Aymar
18	dilluns	Riera
19	dimarts	Dominguez
20	dimecres	Viamar
21	dijous	Aymar
22	divendres	Dominguez
23	dissabte	Ocata
24	diumenge	Ocata Sant Joan
25	dilluns	Riera
26	dimarts	Aymar
27	dimecres	Dominguez
28	dijous	Viamar

29	divendres	Viamar	Sant Pere Festa local
30	dissabte	Riera	

-- Juliol 2018 --

1	diumenge	Riera
2	dilluns	Viamar
3	dimarts	Dominguez
4	dimecres	Aymar
5	dijous	Ocata
6	divendres	Riera
7	dissabte	Fàbregas
8	diumenge	Fàbregas
9	dilluns	Dominguez
10	dimarts	Aymar
11	dimecres	Ocata
12	dijous	Riera
13	divendres	Fàbregas
14	dissabte	Viamar
15	diumenge	Viamar
16	dilluns	Aymar
17	dimarts	Ocata
18	dimecres	Riera
19	dijous	Fàbregas

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

PSICOPATIES INSTINTIVES

Joan Camps i Ortiz

Els mamífers tenim l'instint molt pujat; al nord de Califòrnia els mascles amb ganes de farra van a la platja nudista per lligar. Fa poc que a un grup de cinc se'ls va fer de nit sense haver pogut menjar-se un tortell i, ja en camí de tornada a casa, vet aquí que una esplèndida femella en estat de zel estava despullada aprofitant la llum de la lluna i gaudint del soroll de les ones i, en veure'ls tan cepats, els mostrà un somriure amable al temps que ells l'envoltaven mirant-se-la amb un desig libidinós irrefrenable. Ella, confiada, es va limitar a mostrar-los que tots li feien prou goig i ells, seguint el seu instint van entendre que quatre sobraven si volien que un d'ells fos l'agraciat. Així que van decidir instintivament de barallar-se sense matar-se fins a rendir-se un a l'altre i quedar un únic pretendent. Foragitats els perdedors, ella i ell van consentir consumir l'aparellament a la llum de la lluna. Qui hagi llegit fins aquí, deu haver endevinat que aquest relat no va de mamífers racionals com nosaltres. La metàfora me l'ha inspirada el lleó marí californià, on les femelles fol·len només per instint maternal amb la motivació imperiosa d'assegurar la continuïtat de l'espècie: el *Zalophus californianus*. Així les femelles guiades per l'instint maternal davant els ramats de pretendents, poden triar el mascle més capaç de protegir-les a elles i transmetre la fortalesa màxima als cadells que naixeran de la mútua copulació.

Ben mirat, no som gaire diferents els humans; també les dones a qui agraden els homes els aprecien pel que semblen, és el que es diu enamorar-se a primera vista. Però no és el mateix enamorar-se d'un home a la platja nudista que en una desfilada militar on les estrelles també enlluernen, tampoc en el parc de bombers on l'heroïcitat és un valor eròtic afegit, sense menysprear el capellà a qui l'alçaçoll afavoreix com un bé de Déu de la naturalesa humana. En tots aquests

casos, conec enamoraments instintius consumats en matrimoni que, d'haver-se conegut els cònjuges en una platja nudista, ni tan sols s'haurien dirigit la mirada. Igual que hi ha homes que perden el cap per un cul, també hi ha dones que s'enamoren de la dotació fàl·lica, a vegades també dels diners que se suposa que hi ha darrere una bragueta. No és rar que dones molt atractives clamin: *sempre m'enamoro dels individus més execrables!* o aquell sermó freqüent de la mare que aconsella a la filla adolescent: *com pots aguantar aquest dropo, que si no va ebri va drogat?, acabaràs pitjor que jo: casada amb un babau pitjor que el teu pare!*

Filosofar envers la continuïtat de l'espècie humana, quan impera l'instint més o menys il·lustrat, comporta més d'un dilema per a la dona, preguntant-se: *com escullo el pare dels meus fills? Pel físic, per la intel·ligència, per la bondat o per la seva riquesa?* També pot aplicar el criteri que jo anomeno principi de Hillary: *No era l'home ideal, però al meu costat ha sigut l'home més poderós del món, jo Lady Clinton i primera dama, i els meus fills cadells del president dels "yunaitedes-teitsofamerica"*. Trepitjant de peus a terra, hom s'adona que les dones volen el bo i millor; però, igual que els homes, cauen en el parany d'aparellar-se amb qui poden i no amb qui voldrien i el ventall de perfils que es tenen a l'abast quasi mai no aporten les virtuts asse-

nyalades i, per molta filosofia que s'hi posi, és possible que l'instint sexual sigui el valor predominant.

No nego que els prínceps blaus existeixin, tenim l'antecedent de Leticia, que, del seu criteri d'elecció n'ha fet llei, ja que, casant-se amb el príncep escollit i estimat, en abdicar el sogre s'ha convertit en reina i tota la seva descendència, mentre no s'immisceixi la república, serà principesca.

Sortosament, a part dels contes de granotes que es converteixen en prínceps, tota dona ha de tenir el dret de trobar la mitja taronja més o menys àcida que ella hàbilment pot endolcir, cosa que passa quan l'instint fa esclatar l'amor i és quan la dona, vulgui tenir fills o no, pot assolir el goig màxim de la més sublim plenitud sexual. Malauradament, l'amor, quan més apassionat és, més efímer pot ser i, quan es desinfla la passió, l'instint sexual és la bestia que predomina i altera les reaccions humanes amb ressentiment i violència. Les lleones marines californianes probablement copulen sense fer l'amor, però poden prendre el sol tranquil·lament a la platja despullades sense por de ser assetjades per un ramat en zel patològic o violades salvatgement per tot el ramat. Aquesta psicopatia d'assassinar i violar les femelles de la pròpia espècie sembla una patologia inherent als mascles humans. Doncs, si és així, potser deu ser qüestió de fer-nos-ho mirar!

Mundial a Rússia

Joan Maresma Duran

Som a pocs dies de l'inici d'una nova *Copa del Món*. Durant un mes, l'anomenat esport rei ocuparà les primeres planes de molts diaris i molts serem els qui ens passarem bones estones davant de la pantalla o comentant els diferents partits o aprofitarem que juga la *canarinha* per trobar-nos amb diferents amics. Un dels meus escriptors preferits –Javier Marías, un declarat aficionat al futbol; seguidor del Real Madrid, no tot és perfecte– defineix el futbol com a “la recuperació setmanal de la infantesa”. Futbol com a temor i tremolar, dramàticitat i angoua. Una barreja de sentimentalitat i salvatgisme, una escola de comportament i de nostàlgia. Una èpica a l'abast de pocs... I és que potser veig el futbol com el que segurament és, en el fons, per a molts aficionats: una interminable desfilada d'herois i de malvats, figurants i gestes, un espectacle que potser val al pena veure.

No obstant, es parla aquests dies a Brasil del llegat de l'últim Mundial, de la Copa que es va celebrar aquí quatre anys enrere, de la Copa del tràgic 7 a 1... No es parla gaire –els brasilers, curiosament, no estan gaire animats; o potser estan preocupats per la delicada situació econòmica i política– ni de *Tite* ni dels seus deixebles... Al parlament del *país del futbol*, diferents diputats han estat parlant aquests dies

de la corrupció i dels comptes pocs clars i/o inflats del Mundial celebrat a Brasil.

Dels dotze estadiis construïts o reformats, tres viuen situacions deficitàries i són considerats elefants blancs: són l'*Arena Amazônia* de Manaus, l'*Arena Pantanal* de Cuiabá i l'estadi *Mané Garrincha* de Brasília. El més car de tots els estadiis projectats per a la Copa és el del *Districte Federal*. Sembla ser que el pressupost gastat va ser quasi el doble del que es parlava inicialment i i no arriba a cobrir les despeses de manteniment mensuals, que són d'uns 700.000 *reals* al mes; uns 165.000 euros... L'any 2017, l'estadi que rep el nom del meu ídol del futbol brasiler va rebre només vint partits i va estar més de set mesos sense que s'hi celebrés res de res...

Als altres dos estadiis no hi juga gairebé ningú i els equips de les zones on són els podríem definir com de *Regional Preferent*, que, em sembla, és la categoria del *Masnou C.D.* i, per tant, poc atreuen l'aficionat local... Hem de pensar que Brasil és un país continental.

Per acabar-ho d'adobar, a Cuiabá s'havia d'inaugurar un tramvia que enllaçava l'aeroport amb la ciutat i el nou estadi i les obres encara no s'han acabat... Són més de 25 quilòmetres de vies deixades de la mà de Déu i

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

que han suposat llençar per la finestra molts diners. Penseu que havia de començar a funcionar el maig de 2014...

Tramvia de Cuiabá

Són aquestes, xifres que han estat utilitzades per diferents parlamentaris i que he llegit al diari. Sembla ser, doncs, que la Copa disputada a Brasil va deixar una herència negativa a alguns llocs. I algun diputat afirmava que el mateix passaria a Rússia, ja que és *un país també poc seriós i corrupte* en paraules gairebé textuales...

En fi, que comenci el que molts qualifiquen com a *panem et circenses* i que guanyi el millor... O el nostre equip... I així oblidem els comptes opacs, la corrupció galopant, la misèria del planeta, l'estranya condició humana...

Estadi de Mané Garrincha

Bona Festa Major!

Dites i personatges populars (46)

Albert Vidal

Per què diem...

que algú ve (o baixa) d'Arbeca?

S'aplica aquesta expressió a algú que no coneix el tema que es toca en algun moment, que ignora els costums d'una ciutat i, en general, que es troba desorientat i confús.

Arbeca és una població situada actualment a la comarca de les Garrigues, després de la reorganització territorial de Catalunya realitzada el 1936, ja que anteriorment pertanyia a l'Urgell.

És la vila originària de les petites i gustoses olives arbequines, com es pot deduir pel nom, una varietat específica considerada una de les millors de món; segons dades no contrastades, les duqué des de Palestina el duc de Medinaceli al segle XVII, que tenia un castell palau a Arbeca —que segons les cròniques era un dels més bells de Catalunya—, i que fou qui n'estimulà el conreu. De tota manera, hi ha notícia que ja des de molt antic existien aquestes oliveres a la comarca, encara que en èpoques passades foren poc apreciades.

L'origen de la dita podria venir, justament, dels ocupants del castell cap a final del segle XVI, els molt poderosos ducs de Cardona, que, fins i tot encunyaven la seva pròpia moneda, encara que en un sentit contrari al que ara l'apliquem.

Era una època de tremendes lluites intestines en el país, que es lliuraven entre els diferents senyors, per arrabassar els dominis d'altri. Doncs bé, els Ducs de Cardona solien defugir aquests *petits* enfrontaments, donada la seva immensa sobirania, tot utilitzant la frase 'Jo sóc (o vinc) d'Arbeca', volent significar així que no els calien noves senyories en una barreja de diferència nobiliària i supèrbia. De tota manera, la nissaga dels Cardona aviat desaparegué per la manca de successió masculina i els forçats matrimonis amb cases alienes a Catalunya, des que el 1497 Joana d'Aragó i de Cardona es casà amb un noble andalús, Diego Fernández de Córdoba, ter-

Corredors de maratón en els primers Jocs Olímpics moderns celebrats a la ciutat d'Atenes el 1896

cer marquès de Comares, amb el qual va tenir onze fills.

La saga dels Aragó-Cardona-Córdoba va perllongar-se fins a 1653, quan Caterina Antònia d'Aragó-Cardona-Córdoba, nascuda a la població andalusa de Lucena, va casar-se amb Juan Francisco de la Cerda, vuitè duc de Medinaceli, de manera que els ducats i casals dels Cardona i d'altres passaren a formar part de la casa de Medinaceli. L'hereu fou un dels dotze fills de la parella, Luis Francisco de la Cerda y Aragón, i es va perdre així definitivament el cognom Cardona. En morir el 1711 sense descendència, empresonat per Felip V al castell de Pamplona acusat de conspiració, les seves possessions i els seus títols s'annexionaren als Fernández de Córdoba, ducs de Feria i marquesos de Priego, que ostentaren l'antiga herència dels Cardona, originària del segle XI. Actualment, el títol de duquessa de Cardona pertany a Casilda-Ghisla (aquest darrer nom en honor de l'esposa de Folc I, vescomte d'Osona, pare de Ramon Folc I, fundador de la casa de Cardona) Guerrero-Burgos y Fernández de Córdoba, de la casa de Medinaceli.

Tornant a Arbeca, i referent al sentit actual de la dita, cal dir que aquesta vila ha tingut fama des d'antic per la seva capacitat per organitzar curses i per la qualitat i empena dels seus corredors.

Així, quan el 1892 se celebrà a Barcelona el quart centenari del descobriment d'Amèrica, els corredors d'Arbeca van ser convidats a participar en una cursa urbana pedestre, probablement la primera celebrada en plena ciutat, precursora de la Jean Bouin iniciada el 1920 i que encara avui se celebra.

Es va anunciar que hi hauria importants premis a fi d'assegurar una nodrida presència d'atletes internacionals, com així fou, al costat dels quals es van col·locar els d'Arbeca, disposats a guanyar o, si més no, a fer-hi un bon paper. Però, desconexors com eren dels costums en aquesta mena de competicions, es van presentar amb la seva indumentària habitual: calçotets llargs i samarreta, la qual cosa provocà la hilaritat dels espectadors, ja acostumats a les vestimentes esportives més *modernes*.

Així, quan algú demanava amb to burlesc d'on venien aquells esforçats nois, però d'aspecte tan anacrònic, se'ls responia: *venen d'Arbeca*. La frase va fer fortuna i va restar com a sinònim d'algú que es troba fora de lloc.

Escut de la casa de Cardona, fons vermell i motius daurats.

h o c r e c f a n t à s t i c a a s t a t e m a d o c t r i n a f a l s a m a d o c t r i n a c o l d a m b e s t i c d a

Totes les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ADOCTRINEM, ADOCTRINEM

Deien els antics *Les paraules mouen, els exemples arrossequen*. Tothom adoc-

trina, tothom, vulguem o no vulguem, ho pretenguem o no; i no pas amb les paraules sobretot, sinó amb la conducta. A un bon

mestre, a un educador estimat i valorat pels alumnes, encara que no adoctrini a l'aula, tothom el pot veure —els seus alumnes també!— amb al llaç groc pel carrer, en una concentració davant l'ajuntament de la vila, amb l'estelada al balcó de casa seva... o veient-lo entrar a la parròquia, a la seu del sindicat o ajudant en una llar d'avis. Aquest adoctrinament és immensament més eficaç que no pas tot el que pugui dir a l'escola,

perquè el que diem pot ser mentida, però el que fem... és i prou. I el que arrossega és la vida, l'exemple que rebem de les persones que estimem i valorem. I això, en el sentit que sigui, en la direcció que sigui, cap a la dreta o cap a l'esquerra. Ai dels qui han ficat la banya a l'escola adoctrinadora i ni se'ls acut pensar en la vida adoctrinadora.

Esteve Pujol i Pons

REFLEXIÓ ENTORN DE PERSONES NO HUMANES

En resposta a l'article d'opinió del mes passat d'Esteve Pujol

Jaume Boadella

He llegit els raonaments de l'Esteve Pujol, publicats al butlletí de maig, sobre la dignitat de persona no humana, de la qual alguns animals es fan mereixedors i que, malgrat això, viuen sotmesos a unes condicions que no voldríem per a nosaltres, les persones *de debò*. Tot seguit faig aquestes divagacions sobre el tema; no m'atreveixo a dir-ne raonaments ja que tenen poc fonament. El raonament, quan no l'apliquem a coses tangibles o exactes, entra en un terreny llefiscós que tant pot anar cap a un sentit com cap al contrari.

Hem d'admetre que l'evolució humana, entesa com a conquesta interior de valors, sensibilitats, empaties..., ens ha permès concedir, o *acceptar*?, uns drets que abans consideràvem inexistents als altres; matar els infants, els esclaus... que de ben segur no hi havia consciència que tenien drets i hem anat *fabricant-los* amb arguments. Només un despertar interior ens ha fet veure aquesta barbaritat, si bé, al meu entendre, per a molts humans encara no s'ha produït.

Com he dit abans, els raonaments sempre són discutibles i presenten moltes cares i donem per certs aquells dels quals una majoria creu veure la mateixa cara. Plantegem-nos el repte al revés: nosaltres, els humans, tenim

el dret absolut de disposar d'aquells éssers, o matèria, que no hagin arribat al nostre estadi de consciència; per tant, que es fotin. En podem disposar a la nostra conveniència només amb el límit del pur egoisme de la nostra supervivència; això sí, si som prou intel·ligents és clar. És el raonament clàssic de ser el rei de la creació per als creients o l'ésser més evolucionat per als científics. Això ens porta a la paradoxa d'admetre que si un dia s'albiren éssers amb consciència superior a la nostra, haurem d'admetre que poden fer amb nosaltres el que nosaltres hem fet als nostres inferiors. Recordem que en els marciàns o altres éssers alienígenes ens hi veiem reflectits, ja que són els dolents superiors que ens volen destruir. És aquesta llei de correspondència tan oblidada

de fer, en paraules evangèliques, allò que voldríem que ens fessin a nosaltres.

Mentrestant jo viuré en la incoherència i en el dubte, sabedor que res no és absolutament cert. Procuraré fer el millor que sé, mataré les mosques si em molesten, els mosquits perquè els odio, menjaré carn i verdures amb precaució i agraïment, i m'alegraré internament quan una jutgessa alliberi un simi o quan hi ha una despesa "inútil" per alliberar una balena atrapada. Benvinguda la intel·ligència emocional estesa a tot l'univers.

Aquí acabo amb un dubte que no resoldré mai: realment tots els humans han arribat a la dignitat de persones? Jo crec que no, malgrat que tinguin una intel·ligència portentosa. No tots els humans són persones.

El Petit Vailet

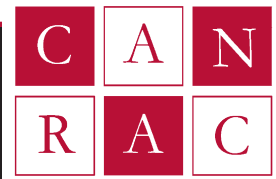
**ESPLAI D'ESTIU DEL 25 DE
JUNY AL 25 DE JULIOL**

AMB LA COMBINACIÓ QUE US VAGI BÉ

MATRÍCULA OBERTA TOT L'ANY 93 555 57 11

www.petitvailet.com • vailtsparc@yahoo.es • petitvailet.blogspot.com

Escola bressol a partir dels 4 mesos

MENÚ DE FESTA

Primers

Vichisoisse
Gaspatxo
Amanida rusa
Safata d'embotits i formatge

Segons

Calamarts farcits
Bacallà amb ceba confitada o amb samfaina
Pollastre ecològic amb prunes i pinyons
Vedella amb moixernons
Conill amb samfaina

Canelons

Canelons tradicionals
Canelons vegetarians
Canelons d'ànec
Canelons d'espinacs

Rodons de pollastre farcit

- Músic: prunes, pinyons, panses i orellanes.
- Tropical: bacó, pinya i prunes
- Ramon: pernil cuit, formatge i foigràs.
- Blanc i negre: pernil cuit, formatge i prunes.

Bona Festa Major

Comandes a: www.canrac.com

Mestres Villà, 101, el Masnou • 93 555 16 64

BONES REVETILLES I FESTA MAJOR

Joieria rellotgeria
MASNOVINA

DUWARD
AQUASTAR

POTENS
WORLD TIME

MONDIA

CASIO

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

selecció de vins, caves i licors, vins al detall

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES I REVETILLES**

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

DOS MES DOS

**MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA**

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

IX Trobada de flabiolaires escolars

Xavier Santandreu

El passat 17 de maig al matí es va celebrar, a la plaça Ramón y Cajal del Masnou (i simultàniament al poble de Sils), la IX Trobada de Flabiolaires Escolars, que va reunir 320 infants d'entre 8 i 12 anys de 6 escoles d'arreu de Catalunya.

Després dels parlaments institucionals cada escola va dur a terme les seves actuacions, que van ser molt vistoses i aplaudides per tot el públic assistent: hi van ballar gegants i capgrossos, va haver-hi ball de cintes, ball de bastons, ball amb paraigües de colors, cançons cantades i coreografiades, i altres clàssiques i modernes interpretades en format de concert. El denominador comú de totes elles va ser el flabioli i el tamborí (aquest darrer instrument creat pels mateixos alumnes).

Per concloure aquesta exitosa Trobada es van fer dues actuacions conjuntes: una cançó interpretada per tots els flabiolis i tamborins alhora i una dansa que va aixecar una gran polseguera. Per la qualitat i la bellesa de les propostes, felicitem des d'aquí tots els nens i nenes participants!

Gràcies a aquest esdeveniment es van poder treballar i assolir una bona colla d'objectius acadèmics que impliquen diversos àmbits i àrees de coneixement.

Cal testimoniar el nostre agraïment a totes les persones que van fer possible la celebració i les encoratgem a continuar treballant per dignificar la música, aquesta àrea artística i cultural que tant ens aporta, en les escoles i institucions.

Històries de la vila

Joan Muray

IMATGES D'A BORD

Pràcticament sempre les històries són escrites, però aquest cop ho seran totalment a l'inrevés. O sigui, imatges amb un petit text.

El fet, força insòlit, és degut que m'han arribat unes precioses, interessants i poc usuals fotografies fetes a bord d'un dels vaixells de vela del segle dinou, que, tot i no ser-ne de cap del Masnou, poden servir per il·lustrar un xic la vida a bord. Si ja és prou difícil, per la incipient fotografia de l'època, encara ho és més fer un reportatge a bord d'aquells gràcils velers.

Sovint n'hem vist tan sols algunes del capità i visitants, mentre el vaixell estava ancorat en algun port, però com aquestes és força difícil de veure'n, per això he cregut que calia mostrar-les.

El vaixell en qüestió és el lugre «Rafael de Pomar» i el veiem ancorat al port de Barcelona l'any 1895. Fou construït l'any 1870 a Blanes pel mestre d'aixa Josep Vieta, i tenia una capacitat de 482 tones.

Totes són fetes a coberta, i se'n veuen diverses parts i amb les diferents feines que hi feien els mariners i el capità i oficials.

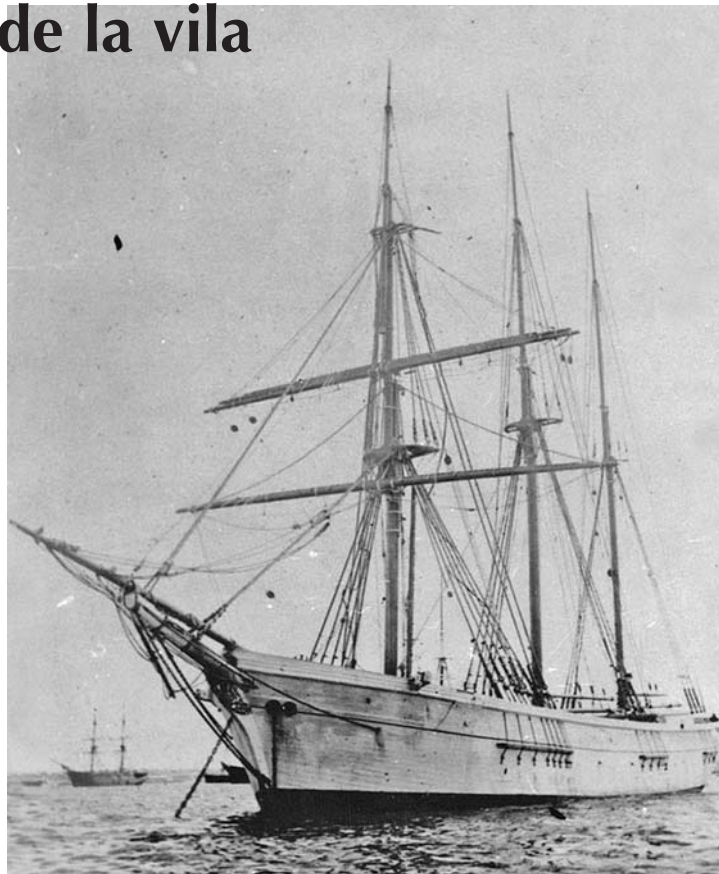
Les aniré comentant, si és que cal. Són aquestes:

VISTA DEL VELER

El veiem ancorat al port de Barcelona i té darrere seu altres velers. El lugre era un petit vaixell, però de molt de calat a popa, que solia tenir tres pals i duia veles *tarquinas* o al terç, sobre les quals se solien posar unes gàbies volants. N'hi havia de guerra, que portaven entre vuit i deu canons.

EL CAPITÀ, EL PILOT I UNA VISITA

Els veiem a l'escaleta per la qual s'accedia a coberta. Els dos homes que porten gorra amb visera deuen ser el

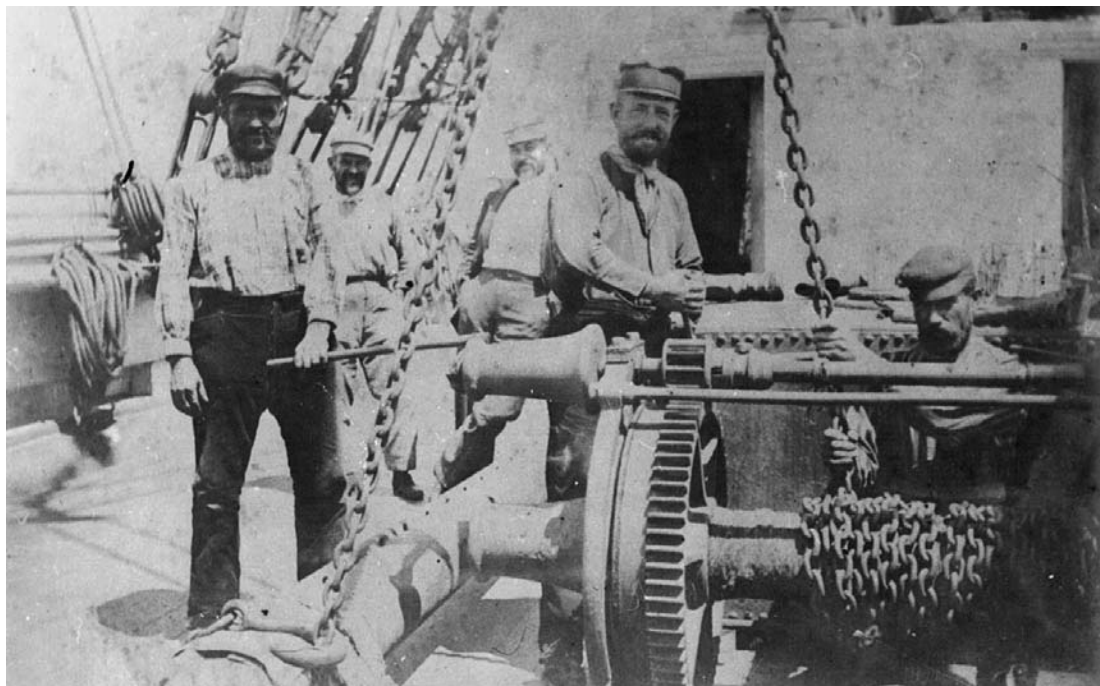
capità i el pilot, l'altre, el del barret, una visita.

TIMONER I OFICIALS (Portada)

Interessant imatge on veiem al capità

i un oficial mirant a l'horitzó amb uns binocles i una ullera. Observeu la vestimenta del timoner, devia portar una mena d'impermeable.

MARINERS I EL CABRESTANT

Veiem diversos mariners i un oficial al costat del cabrestant, un enginy mecànic, aquest és manual, que servia per aixecar i/o desplaçar grans càrregues.

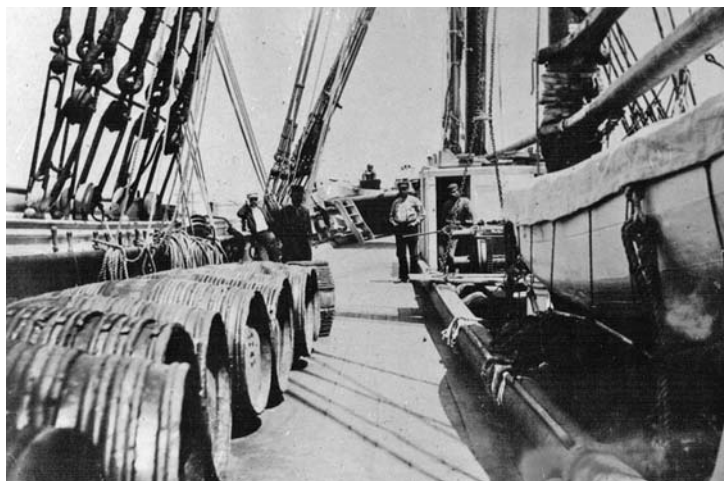
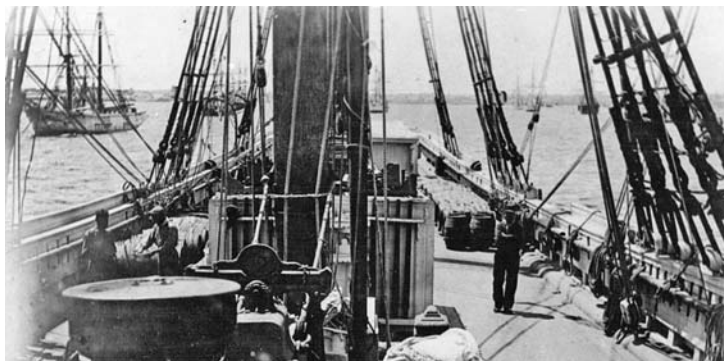
FILERA DE BOTES

Les botes normalment s'emmagatzemaven a la bodega, ja que contenien les matèries que transportaven, que no sempre era vi. En aquest cas devien contenir algun producte que no es feia malbé, o potser encara eren buides.

FEINES A COBERTA

Veiem la coberta amb diferents estris i

veles a terra. Al fons es pot veure un altre veler també ancorat al port.

Segueix a la pàg.18

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocatà) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Estanc Maria Arnau

Tabacs. Cava de cigars. Regals. Papereria, fotocòpies

Navarra, 51 · 93 782 22 97
el Masnou

www.estancarnau.cat

Bon Sant Joan i Festa Major

Stage d'estiu

Del 2 al 20 de juliol

Matí i tarda

Inscripcions
fins al 22 de juny

- De 4 a 9 anys
- De 8 a 13 anys
- Més de 13 anys

Ballet Modern
Dansa clàssica
Contemporània
Tallers i Jocs

Maquillatge escènic
Taller coreogràfic

Professors convidats, ballarins de
grans companyies internacionals

Masnouballet

Inscripcions a:

dansa@masnouballet.cat

678 917 570

www.masnouballet.cat

PLACES LIMITADES

Itàlia, 1-3, L2, tardes de 17 a 20

LA FRUITA

Primera qualitat

Servei a domicili

Mínim 20€

elmasnou.lafruita@gmail.com

Mestres Villà, 115,
el Masnou

618 76 35 29

93 540 34 74

API

Finques Puig SL

Compravenda - Administració
Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90

www.fiquespuig.net · info@finquespuig.net

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

**Bona
Festa
Major**

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

Auto-servei

FONT

CARNS, EMBOTITS, VERDURES, FLECA, PRECUINATS

De tot per a les vostres revetlles

PREMSA DIÀRIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 277 78 17 · El Masnou

forme's
LOUNGE
PERRUQUERIA UNISEX

2n ANIVERSARI

Ja fa dos anys que som al carrer Pere Grau
Gràcies, amigues i amics

Bona Festa Major

Carrer Pere Grau, 19 · 93 555 41 01, el Masnou

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Et proposem de venir a cantar a la **Coral Xabec** de Gent del Masnou; hi seràs ben rebut.

Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o com a contralt.

Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui,
una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

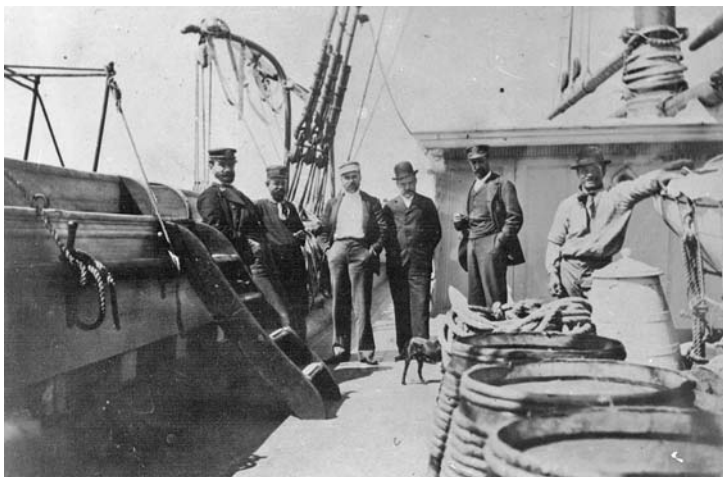
Qui canta, els seus mals espanta!

POSANT AMB LES VISITES

Típica fotografia on veiem el capità i oficials amb la visita ben posats per a la posteritat. Davant de la visita s'hi pot veure un gos, que a la següent es veu millor.

EL MARINER I EL GOS

Aquí veiem bé el gos, que devia ser del capità. No era cap fet insòlit portar un gos a bord. D'un dels vaixells del Masnou, que va naufragar i on se salvaren tots, s'esmenta que el gos també se salvà.

FONS CONSULTATS

- Arxiu Palemó Anglès i Sala
- Arxiu-Biblioteca Joan Muray

Cròniques

CONCERT DE LA XABEC A BARCELONA

Esteve Pujol i Pons

Dissabte 21 de maig, Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina, a Nou Barris de la Ciutat Comtal, a la plaça del Virrei Amat, a les 9 del vespre. Ara ja sabeu quan i on va ser.

L'endemà passat era Sant Jordi i i divendres la Mare de Déu de Montserrat, diades ben nostrades doncs. I ja ens teniu començant la cantada amb *Senyor Sant Jordi*, pregària escrita per Salvador Espriu i musicada per Francesc Vila. Continuem a casa, una mica cap al nord, amb *Muntanyes del Canigó*

(harm. Nadal Puig). Eduard Toldrà ens va regalar una harmonització deliciosa de la melodia també popular *Matinet me'n llevo jo*, una cançó amorosa que ressona ben matinet, just acabat de llevar-se el jove enamorat... i la jove enamorada, que es veu que ja s'havia llevat abans i tot!

I és el català universal Enric Granados qui ens dona l'oportunitat d'interpretar dues peces molt eixerides i brillants: *El tralalá y el punteado* i *El majo discreto*; els textos són de Fernando Periquet.

A tall de segona part, unes peces de música sacra s'adeien el lloc on cantàvem. El sabadellenc Narcís Casanoves, monjo i organista de Montserrat del segle XVIII, va compondre, entre moltes altres peces, el responsori litúrgic *Tenebrae factae sunt*, on descriu les darreres hores i paraules de Jesús a la Creu. Impressionant!

La lloança a la Mare de Déu, *Tota pulchra* es, text manllevat del bíblic Càntic dels Càntics, és un dels *Set Motets* de Charles Gounod, pura

poesia, pura delicadesa.

Gabriel Fauré ens ofereix el *Cantique de Jean Racine*, súplica enèrgica i dolça a la vegada adreçada a Jesucrist, Fill etern de Déu Pare, perquè ens ompli de pau a vessar; tant de bo!

I com a colofó d'aquest segon espai musical, quatre fragments de la *Messe Brève*, de Léo Delibes, compositor francès del segle XIX (*Kyrie, Gloria, O salutaris, Agnus Dei*). Els aplaudiments i la benevolència dels assistents ens van convidar a repetir *O salutaris*.

La Montserrat Llagostera ens dirigia a tots plegats i la Bàrbara Llacay ens acompanyava a l'orgue. Mossèn

Felip, antic rector de la parròquia masnovina de Sant Pere, i la Comissió de Cultura de la parròquia

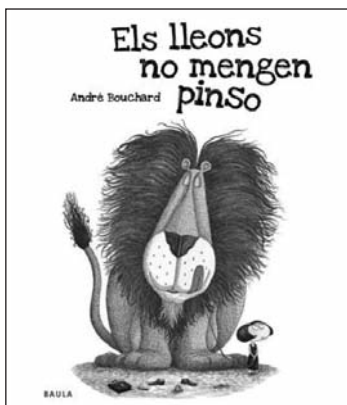
barcelonina ens hi havien convidat. Gràcies per la invitació i pel generós pisolabis als locals parroquials.

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

La nena i el lleó

André Bouchard (Rennes, 1958) és un publicista francès que aquests darrers anys s'ha fet un nom com a dibuixant, tant per a la premsa com per a àlbums il·lustrats, i com a escriptor. En català ja n'havíem pogut llegir una obra molt ben rebuda per la crítica, *No sé on tinc el cap* (Combel, 2009), il·lustrada en aquest cas per tot un mestre de la il·lustració europea, Quentin Blake. L'editorial Baula ens n'ofereix un nou títol, il·lustrat per ell mateix, que estic segur que farà les delícies de pares i infants. Es tracta de l'àlbum titulat *Els lleons no mengen pinso* (1), una petita obra d'art, tant des del punt de vista literari com de l'artístic. Literàriament es tracta d'un conte breu que ens narra la història de la Clementina, una nena d'allò més innocent i obedient que, ja que els pares li han dit amb contundència i claredat que a casa seva "ni un gos ni un gat!", s'hi presenta amb un lleó. Un lleó immens, que passeja, que treu a fer-li fer les necessitats... Un lleó que esdevé la seva mascota inseparable i que, per molt que sembli mentida, no ha d'alimentar. Això sí, s'adona que, estranyament, tothom va desapareixent al seu voltant: veïns, amics... Fins que un bon dia... I paro, per no esguerrar el final,

per no fer un *spoiler*, que diuen ara. El text, llegit sense les il·lustracions, té la candidesa i la innocència que al llarg de l'obra veiem en la cara i els posats de la Clementina, "que acaba el dia amb tots els seus amics"; però llegit amb les il·lustracions, canvia totalment, ens venen ganes de dir-li ben alt "Clementina, vigila, que no tot és tan plàcid i senzill com sembla! Vigila, que les aparences enganyen!".

Perquè les il·lustracions ens donen pistes més que evidents d'on van a parar tots els qui desapareixen a l'entorn de la Clementina. Ens trobem, doncs, davant d'un text d'allò més allunyat dels contes de la factoria Disney i d'allò més arrelat a les deus dels tradicionals, molts dels quals ens han arribat a través de les plomes de

Perrault, dels germans Grimm... Un conte ple d'ironia i d'humor, negre tot sigui dit, però humor al cap i a la fi. Un conte que, com he apuntat, seria tot un altre sense les il·lustracions, plenes de detalls, de personatges diminuts al costat del lleó, però expressius a més no poder. Un conte que gosaria qualificar de l'àlbum perfecte, perquè poques vegades havia vist una simbiosi tan aconseguida entre text i il·lustració.

Dues coses més, ja per acabar, que no em puc deixar: la tècnica del dibuix i el punt de vista narratiu. Bouchard hi utilitza la tinta negra, de traç fi (m'ha recordat molts dels dibuixos de la crítica i il·lustradora Núria Tomàs), que combina amb fragments acolorits en pastel, que endolceixen els dibuixos i sobretot el que els dibuixos narren. El punt de vista, fonamental en qualsevol text literari, és el d'un narrador en tercera persona, amb predomini del present, que l'acosta al lector, i amb petits diàlegs i tot. N'hi ha un, de diàleg, el final, que és importantíssim, perquè ens capgira tota la història, alhora que ens explica el títol. Un àlbum, us ho asseguro, que no us heu de deixar perdre, sigueu petits o sigueu grans.

(1) André Bouchard (autor i il·lustrador). *Els lleons no mengen pinso*. Editorial Baula, Barcelona, 2017. Traducció de Montse Molist. 36 pàgines (sense numerar).

Rijor
Automoció
opel

Opel BiFuel GLP

TECNOLOGÍA HÍBRIDA BIFUEL GLP + BETZINA

Estalvia't un

50%

en combustible

OPEL CORSA E 1.4 GLP selective des de 9500€

RIJOR SL

WWW.OPELMASNOU.COM

República Argentina, 29 el Masnou 93 540 42 05

ROCA

Xarcuteries

Des de 1941

Bona Festa Major

Mercat Municipal parada, 41, 93 540 10 61 · Sant Miquel, 25, 93 540 88 02 · El Masnou

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal www.oriolugoreal.com

<http://owlinstitutpsicologic.com/>

EL BON TEMPS I LES EMOCIONS

Amb l'arribada del bon temps el nostre ànim també se'n beneficia. Enrere queden les jaquetes i els pantalons llargs, i donem pas a samarretes i xancletes. Amb les emocions ens passa el mateix. Som éssers que ens guiem pel clima i la llum solar. El grau de lluminositat i les temperatures ens afecten tant negativament com positivament. Amb l'estiu cada vegada els dies són més llargs, cosa que ens permet també aprofitar més el temps que passem a l'exterior.

L'augment de les temperatures pot ajudar-nos a tots i a totes a sentir-nos més animats i animades, motivats i motivades i decidits i decidides. Tenim més ganes per fer noves activitats, conèixer noves relacions o simplement gaudir del nostre entorn. Ara toca sortir i recarregar les nostres piles emocionals.

Però és important tenir present que aquestes condicions són només un ajut.

Com si es tractés d'un caminador amb el qual ens podem donar suport per seguir avançant. Tot i això, no et confonguis. La veritable força del canvi per tal de transformar les nostres emocions i sentiments està en el nostre interior.

Sí que és veritat que el temps ajuda i això ho hem d'aprofitar. Però també hi ha persones que tampoc no es donen el permís de ser més feliços o d'estar més animades, encara que el clima acompanyi. És per aquesta raó que es fa necessari realitzar un petit o gran acte de "donar-nos permís", de "regalar-nos amor" a un mateix o a una mateixa, per tal d'obrir les finestres i deixar que entri la llum. Obre les portes a l'alegria, a la satisfacció i a gaudir la vida.

Cada moment és únic, i s'ha d'aprofitar al màxim. Aquesta situació no tornarà. I tu només podràs gaudir-la en el mateix moment en què ho decideixis.

Potser no et ve de gust, estàs apagat o apagada, o et sents enfadat o enfadada amb la vida. Tot i això, insisteixo, ja hem deixat enrere el mal temps. Aprofita-ho. Fes un primer pas, una primera acció, encara que sigui petita. Aquest avenç inicial t'ajudarà a iniciar un ritme impareable. I de ben seguir que el bon temps t'ajudarà en la teva empresa.

Sent els rajos de sol, la brisa cada vegada més càlida i les festes o celebracions que puguin organitzar-se. Tot està a favor teu.

Només tu decideixes com et vols sentir. Tu ets qui tries si el clima et pot beneficiar o no. Si t'enfoques en els aspectes més positius de la teva vida o si t'enfoques en els aspectes més negatius.

Jo t'animo que escullis el camí de la llum, el camí on brillen amb més intensitat els rajos del sol, el camí on podràs gaudir i celebrar la vida.

El nostre president, guardonat.

Manel Pérez

ERC del Masnou ha atorgat enguany, en la seva tercera edició, els Premis als Valors Republicans a les persones i entitats que, per la seva trajectòria o la seva tasca, han estat reflex d'aquests valors.

El passat 12 de maig, a la sala Joan Comellas de l'Edifici Centre, Joan Casals i Agustí va rebre el premi individual en l'àmbit local, en un acte en el qual també eren premiats el Centre Cultural i de Lleure Luz del Alba, en l'àmbit local, i l'Associació Catalana pels Drets Civils, en l'àmbit nacional. La nostra felicitació a aquestes dues associacions pels seus ben diversos i positius objectius socials. Ens congratulem especialment pel nostre president i com-

pany, que, sens dubte, ha estat creditor del premi, essent palesa la seva trajectòria en l'impuls de diversos objectius associatius, culturals i socials, entre els quals hi ha la seva col·laboració en la implantació d'una escola catalana i de pedagogia moderna al Masnou, o la primera APA de l'escola pública "Mixto Ocata", entre d'altres. Fruit de la seva convicció pels valors socials i de patriotisme, el 1985, amb una colla d'amics procedents de l'escollisme, va crear la nostra associació, *Gent del Masnou*. La seva tasca constant i tossuda en favor dels valors cívics ha estat reconeguda en aquest guardó, del qual, tot i que ell va considerar humilment que no li esqueia, ha estat absolutament mereixedor. Per tota aquesta trajectòria, gràcies, Joan.

Arran de sòl

Plèdebuit

D'uns anys ençà tothom (tothom?) és ecologista, bé, també n'hi ha que són «ecòpates», que vol dir que són uns fanàtics de l'ecologia.

Vosaltres, els bípedes, d'uns anys ençà, des que heu infestat el món de plàstics, de contaminació, de merda no orgànica, us heu alarmat (uns quants) i heu intentat posar-hi remei. Molt bé, però penseu que hi ha molta feina a fer si és que voleu salvar el planeta i, potser, no ho aconsegiu.

Direu que sóc pessimista, potser sí. Direu què s'empesca aquest quisso?, potser sí. Però aquest ca pensa i observa, i el que he observat no ho entenc de cap manera.

Anem a pams. Per un costat s'han suprimit les bosses de franc als comerços, i això n'ha fet minvar força el consum, ja que això d'haver-les de pagar, encara que siguin pocs cèntims, fa que la majoria s'hi repensi i aprofiti les que ja té o que les utilitzi de paper. Si malbaratem el paper, tindrem un altre problema, ja que aquest material surt dels arbres, i no estem com per anar talant-ne alegrement.

Per altre costat, i aquí és on rau la meva observació, si pel costat de les bosses, que ja no es regalen, heu fet un pas bo, potser que us fixéssiu en la gran quantitat de plàstic que es gasta per un altre costat, i d'altres matèries, com el porexpan. Heu parat esment en les safates de plàstic o porexpan que serveixen als súpers, i que són molt més grans i gruixudes que les minses bosses que s'intenta suprimir?

Heu parat esment en les capsos, gruixudes i grans, que serveixen de presentació dels cartutxos de tinta de les impressores, i que només contenen un cartutx. I una cosa més, tothom que fa aquesta operació, guarda aquest plàstic i el porta a reciclar, o bé el llença a la paperera? A més, la tinta que resta al cartutx vell, on va?

I les piles elèctriques, totes es recullen i reciclen? No ho crec, moltes deuen anar a les papereres.

I encara que no en tinc dades, fa temps vaig llegir, devia ser quan es començava de parlar d'aquest tema ecològic, que us preocupu per la contaminació que pugui causar el vostre vehicle, i d'aleshores ençà els fabricants ho han tingut en compte (?) i els fan menys contaminants, ho això diuen.

Heu pensat, o sabeu, quina és la contaminació del vostre vehicle? Si ho sabeu, bé, i si no, intenteu saber-ho, però alhora també val la pena que us interesseu per la contaminació causada pels mils i mils d'avions que us porten d'un punt a l'altre del planeta, i veureu que la contaminació d'un automòbil no arriba ni a ser la xocolata del lloro. També podeu interessar-vos per la contaminació dels vaixells, sobretot aquelles baluernes de pisos, que més que un vaixell semblen un gratacel, amb els quals molts somien de poder fer un dia un creuer i semblar, encara que només sigui per uns dies, un d'aquells potentats del petroli.

Bé, ja m'he descarregat de gust, i jo ho puc fer perquè nosaltres, els de quatre potes, no contaminem, ja que l'únic rastre que deixem és orgànic.

Apa, bup, bup.

CAMÍ RAL, MIL METRES DE PASSEIG I COMERÇ

BONA FESTA MAJOR 2018

RESTAURANT
Canavel
1942

PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

COLOMÉ
TOT PER A LA TEVA MASCOTA

Consulta veterinària
www.cancolome.com
Av. Kennedy, 12 · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

immomasnou
FIDES REALES

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
COMPRA / VENDA / LLOGUER

Pl. de la Llibertat, 14
Pl. Ramón y Cajal, 1
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

Mas Vell

RESTAURANT
PIZZERIA

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

LA VINTENA
CAIXATA
SEMPRE
BARCELONA, 11

Tot l'estiu tancat

Frankfurt Parera

Als vespres fem
comandes a domicili
Minim 15€
93 555 78 94
Prat de la Riba, 98

finques
OCATA

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

gabinet
OCATA

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

MASSA PONTS PER A UN POBRE DIABLE

Josep Condeminas

Gairebé de tots és coneguda la llegenda de l'anomenat PONT DEL DIABLE de Martorell i Tarragona, encara que aquest últim més que un pont és un aqüeducte romà del segle II, però el curiós és que, de ponts del diable, no sols n'hi ha arreu de Catalunya sinó també per tot Espanya, i tots amb la mateixa llegenda, la del dimoni que s'ofereix per construir un pont en una nit a canvi de l'ànima del primer ésser viu que passi pel pont, amb la qual cosa els eixerits humans hi fan passar primer un animal, sigui un gat, gos, oca o ase, i així el dimoni queda enganyat.

La veritat és que aquesta llegenda referida al diable i a un pont també està estesa a molts països d'Europa i Amèrica del Sud, i totes, llevat d'alguna petita variació, amb la mateixa història. Sorpren aquesta diguem-ne... falta d'imaginació generalitzada per sublimar una construcció, en aquest cas un pont, ja que, de llegendes, n'hi ha de tota mena, per exemple, de sublims, com la de les quatre barres ensangonades sobre l'escut de Guifré el Pelós, origen de l'escut de Catalunya, i també d'heroïques, com la del Timbaler del Bruc. És clar que també n'hi ha d'absurdes, com aquella de la localitat de *Reynoldston*. Anglaterra, anomenada *Les pedres d'Artur*. Segons la llegenda, de camí cap a la batalla de Camlann, el rei Artur es va treure dues pedres de la bota que li molestaven i les va tirar al mig del camp, *dues pedres de més de 25 tones cada una!* Bé, en realitat aquestes pedres són les restes d'una cambra funerària neolítica, però la llegenda d'Artur persisteix. També hi ha personatges que construeixen la seva pròpia llegenda, com el famós escriptor anglès William Shakespeare, que per evitar que algun dia fos exhumat el seu cos va deixar escrit sobre la seva tomba el següent: BON AMIC, PER JESÚS, ABSTEN-TE D'EXCAVAR LA POLS AQUÍ TANCADA. BENEÏT L'HOMME QUE RESPECTI AQUESTA TOMBA I MALEÏT EL QUI

REMOGUI ELS MEUS OSSOS. La llegenda diu que és possible que l'escriptor fos enterrat amb els seus manuscrits i, per tant, la seva tomba sigui objecte de cobdícia, però, l'advertència ha fet el seu efecte, ja que amb més de quatre-cents anys ningú no ha gosat tocar-ne la tomba. Shakespeare està enterrat a la *Holy Trinity Church* de la ciutat de Stratford-upon-Avon, ciutat que vaig tenir l'oportunitat de visitar, així com la casa de l'escriptor.

És evident que el diable forma part de moltes llegendes, i no solament referides a ponts, sinó també a objectes, com la famosa CREU DEL DIABLE, que va divulgar l'escriptor sevillà Gustavo Adolfo Bécquer; però, per coneguda no vull referir-me a ella sinó a una del mateix títol però que fa referència a la ciutat de Conca. Al segle XVIII vivia en aquesta ciutat un jove de nom Dídac, un personatge barallós, *baladrón* i faldiller, però amb molt d'èxit entre les noies, a les quals seduïda, i a qui, després de satisfer la seva luxúria, abandonava. Un dia va aparèixer a la ciutat una dona d'extraordinària bellesa i que portava de corcoll tots els homes, però als quals ella rebutjava amb elegància. Aquesta formosa i inaccessible dona representava tot un repte per al jove Dídac i l'assetjava amb insistència, però amb

poc èxit. Un dia el jove va rebre una carta de la seva estimada que el citava per al Dia de Difunts a la porta de l'ermita de la Virgen de las Angustias, i li prometia que aquell dia seria seva. Arribat el dia, ben empolainat, el jove, excitadíssim, va fer via cap a l'ermita, malgrat una tempesta de llamps i trons que es va desfermar aquella nit. En arribar, va veure la formosa dona que l'esperava i la va començar a petonejar amb passió, però, en aixecar-li les faldilles per anar per feina, horroritzat va veure que en lloc de cames tenia unes potes peludes i unes horribles peülles de mascle cabró... era el dimoni! Horroritzat, el jove va fugir perseguit pel diable fins arribar a una creu de pedra de l'atri del Convent dels Franciscans Descalços, a la qual el jove Dídac es va abraçar implorant l'ajuda divina. Just al moment que el dimoni li clavava una urpada, va esclatar un llamp i el dimoni va desaparèixer. Es diu que l'endemà el jove va ingressar al mateix convent dels franciscans i mai més no en va sortir.

Si un dia teniu l'ocasió de visitar Conca i concretament l'Ermita i el Convent, podreu veure la creu de pedra on va quedar gravada la peül·la del diable.

Fons consultades: el llibre "Mysterious Britain" i Internet

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

MICHELIN

**CENTRAL
PNEUMATIC**

Bona Festa Major

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

Bona Festa Major

òptica el masnou

Av. Joan XXIII, 39, el Masnou 93 540 30 81

opticaelmasnoucentre

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

transferència per Internet: <http://caixadesolidaritat.cat>

Per banc

ES78 2100 5000 5102 0017 2439

ES41 3025 0002 4514 3338 9791

Peu justificanti i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

tempaperem

**LLIBERTAT
PRESOS
POLÍTICS**

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

Francesc Macià 87 (al davant de l'escola Ferrer i Guàrdia)

93 540 75 88

Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes i pantalons. Canvi de plantilles, varietat en cremes i tints per a la pell i l'ant.

www.materialshoms.cat

Materials per a la construcció i la decoració

Homs

www.materialshoms.cat

NOVETAT!
Et podem fer
qualsevol color
amb pintura

**Obert
de 7'30 a 18**

**Dissabte
de 8 a 12**

Joan XXIII, 93 555 81 56 el Masnou (Ronda del Masnou (sobre l'autopista))
Tota mena de materials per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura
Av. J.R. Suárez de Llanos, 43. 93 540 37 69 Teià. Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

LES NENES VENEDORES EN BARCA

No devia pas tenir més de deu anys la gran, i la petita sobre els vuit, i anaven soletes en una petita embarcació que no sobrepassava el pam sobre les aigües del riu, venien *souvenir*s.

Només aquesta introducció ja ens demostra la fragilitat en la vida d'aquestes menudes, que ja, segurament per necessitats de la vida, es veien empenyes a aportar la seva petita ajuda en l'economia familiar. Allò de què aquí anys enrere deien «llevar la son de les orelles».

El fet el vaig viure a Guatemala, navegant pel cabalós riu Usumacinta, un riu l'amplada del qual va entre els dos-cents i els cinc-cents metres, i que té un cabal de més de 5.200 metres cúbics per segon (tingueu en compte que l'Ebre en té poc més de 400 m³/s).

Si la immensitat del seu cabal no era prou perill, n'hi havia d'altres, com el corrent, els cocodrils, serps, etc.

Mentre nosaltres (uns amics i jo) anàvem en una llanxa de motor fent el recorregut per uns quants quilòmetres d'aquest immens riu, el segon d'Amèrica, visitant diverses ruïnes de ciutats maies, així com veient des de l'embarcació cabanes de pescadors que viuen i hi pesquen, i també alguna mansió de ianquis que hi viuen (per sort les cases que s'hi han construït respecten l'estil de les de la zona), quan la llanxa s'acostà a una de les ribes, on hi havia una espectacular vegetació de nenúfars immensos, per sobre de les seves grans fulles hi caminaven aus de la mida d'una gallina, tot d'una, d'una branca del riu en sortí la barqueta (una mena de piragua) amb les dues nenes.

Se'ns apropà i ens oferiren els seus productes, senzilles peces fetes amb materials de l'entorn (res de plàstics), com fusta, petxines, caragols, etc. Humilment, però afectuoses i educades, com acostumen a ser la gent de l'ètnia maia. No cal que dir que els compràrem diversos objectes i sense regatejar, només faltaria.

Quan seguïrem el viatge, els meus amics i jo quedàrem una estona en silenci, aquelles nenes ens havien colpit el cor, i pensar en la mainada del nostre món i l'alt grau de superprotecció que se'ls dona.

Amb això els férem millors o, per contra, aquelles ninetes deuen haver après millor a defensar-se en la vida?

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

MUSCLOS amb GUINNESS

Per a dues persones:

1 escalunya, 2 grans d'all, 2 llesques de cansalada, 1 ramell de julivert i un de farigola fresca, 1 cullerada de mantega, 1 fulla de llorer, 1 quilo de musclos, 250 ml de cervesa Guinness, 50 ml de nata líquida

1. Trinxarem ben fins l'escalunya i l'all, tallarem a tires el bacó i ben petit el julivert i la farigola.
2. En una paella enrossim l'all, l'escalunya i la cansalada amb una mica d'oli. Un cop tot ros, ho traiem de la paella i escorrem l'oli sobrant. En una paella neta desfem la mantega i hi aboquem la barreja anterior.
3. Hi afegim la meitat de les herbes, el llorer, un pessic de sal de mar i dues voltes de pebre negre.
4. Ara és l'hora de tirar-hi els musclos i la cervesa. Quan bulli, abaixem el foc, ho tapem i que faci el xup-xup, 3 - 5 mt o fins que els musclos s'obrin (els que quedin tancats, els deixem).
5. Remenem-ho bé i hi acabem de tirar-hi les herbes que resten.
6. Ajustem la sal i el pebre; ho servim amb un pa ben cruixent. i...

Bona Festa Major!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

50 moments imprescindibles de la història de Catalunya

De Jaume Clotet

Editorial Columna. Barcelona 2014

Resumit del llibre per Lluís Valls

No conèixer el nostre passat ens fa ignorants de la nostra història.

Intentarem explicar els fets i, per fer-ho, extractem el llibre de Jaume Clotet

“50 moments imprescindibles de la Història de Catalunya”. Capítols anteriors:

Abril17 (1) Els ibers, (2) Arriben els grecs. **Maig17** (3) La romanització, (4) Indíbil i Mandoni.

Juny17 (5) Terra de Gots, (6) La invasió musulmana. **Juliol-agost17** (7) El Pare de la pàtria,

(8) La primera independència. **Setembre17** (9) Pau i treva, (10) Els primers textos en català.

Octubre17 (11) La unió dinàstica entre Catalunya i Aragó, (12) La conquesta de Tortosa

i Lleida. **Novembre17** (no editat). **Desembre17** (13) La batalla del Muret. (14) La conquesta

de Mallorca. **Gener18** (15) La conquesta de València. (16) El testament de Jaume I. **Febrer18**

(17) Les Corts Catalanes. **Març18** (18) Les vespres sicilianes. (19) Els almogavers a Grècia.

Abril18 (20) La pesta negra. (21) Els jueus a Catalunya. **Maig18** (22) El compromís de Casp.

(23) La guerra civil catalana. **Continuem.**

La immigració occitana a Catalunya

La Pesta Negra fou una plaga que va flagel·lar tot Europa, però molt contunentment casa nostra ja que el focus principal de difusió fou Marsella i ràpidament va afectar tot el litoral mediterrani. La població de Catalunya va reduir-se en una quarta part i en els tres segles posteriors també es va anar delmant. Per aquesta raó el flux immigratori va ser constant i va aportar a Catalunya sobretot occitans, francesos, italians i castellans, però els primers ho feren en un gran nombre i fou fenomen incomparable a cap altre fins al segle XX.

A final del segle XV vivien al país menys de dues-centes mil persones, vora sis mil de les quals eren a la capital. La manca de gent al Principat va atreure tant fadrins com famílies senceres occitanes. Els occitans tenien l'avantatge de la similitud de la llengua amb el català i encara més a l'edat mitjana, com també el seu excés de població; les constants guer-

res religioses eren també un motiu per buscar nous horitzons.

Al segle XVI i part del XVII el flux d'occitans va ser constant i molts pagesos propietaris, aprofitant els masos buits, van ampliar les terres abandonades i el bestiar. D'aquesta manera van aparèixer grans masos que necessitaven masovers, parcers, mossos i pastors, oficis que eren idonis per als joves solters occitans que havien marxat cap a Catalunya. Però no només els joves occitans s'establiren al camp sinó també a ciutat. Els occitans establers a Barcelona van arribar a ser tan nombrosos que van especialitzar-se en determinats oficis i van crear confraries religioses formades únicament per ells. També als voltants de la gran ciutat i d'altres indrets el fenomen de l'emigració occitana i francesa era molt nombrós. Com que la majoria eren joves, es van produir molts matrimonis mixtos formats per un emigrant i una fadrina catalana. Com a norma general els occitans van ser ben rebuts a Catalunya. L'ús d'una llengua bessona i els llaços familiars

els van integrar sense gaires dificultats. Ara bé, una part marginal dels emigrants occitans, potser pel fracàs laboral, es van dedicar al bandolerisme. En aquest context hostil, al segle XVII va aparèixer documentat el terme pejoratiu, encara usat, “gavatx”, que feia referència als forasters occitans i francesos. Paradoxalment era el mateix terme negatiu que usaven els mateixos occitans cap als francesos.

L'herència occitana a Catalunya no va deixar gaire empremta per la rapidesa amb què es va dissoldre dins de la societat. Únicament els cognoms ens n'han quedat com a testimonis. La majoria de cognoms acabats en *ch* són originaris d'Occitània així com els cognoms vinculats a indrets físics occitans (Foix, Gavaldà, Pàmies, Albígès, Tolosana, Millet, Montalban, Bigorra, Gascó, etc.)

L'expulsió dels moriscs

Després de la conquesta del sud de Catalunya i València la població musulmana va quedar molt delmada i en situació de minoria davant la colonització cristiana, cosa que va obligar-la a convertir-se al cristianisme per evitar-ne l'expulsió immediata. Però la conversió no era sincera ja que els moriscs continuaven sent fidels a l'islam.

A València un terç de la ciutadania era musulmana, a l'Aragó una cinquena part i a Catalunya, a les valls de l'Ebre i del Segre, els cristians eren minoria. A ciutat aquests nuclis musulmans se'ls definia com a moreries i vivien conforme als seus costums, però això creava rancúnies i recels. A la moreria sempre se l'acusava de la complicitat amb la pirateria turca o berber, que constantment assolava les costes valencianes i catalanes. La sempre mala relació amb una població tan rellevant provocava constants aldarulls i maldecaps a les autoritats reials i eclesiàstiques.

Finalment a l'any 1609 Felip III va ordenar l'expulsió de la població

musulmana dels territoris hispànics. Els termes de l'expulsió foren cruels i traumàtics. Tots, excepte els menors de quatre anys si se'ls lliurava a famílies cristianes, estaven obligats a marxar. Els expulsats podien vendre's tots els seus bens, però s'havien de pagar el viatge, i en aquestes condicions la flota espanyola va organitzar diverses rutes des de ports mediterranis cap al nord d'Àfrica, però va córrer el rumor que en els primers viatges molts passatgers eren robats i assassinats pels mateixos soldats. La destinació principal eren els ports africans mediterranis, però els nouvinguts tampoc no eren ben acollits a la seva terra d'origen. Per aquesta raó molts moriscs van optar per travessar els Pirineus i marxar a França.

L'expulsió fou meticulosament organitzada. El 1610, més de cent cinquanta mil persones foren expulsades del Regne de València; més tard en foren trenta-vuit mil de l'Aragó i per últim tres mil cinc-cents de Catalunya. S'ha de remarcar, però, que una part molt important de moriscs de la diòcesi de Tortosa van eludir l'expulsió protegits pel bisbe pel seu alt nivell d'assimilació social.

Gravat de L'expulsió dels Moriscs, de Vicente Carducho.

L'expulsió es va donar per acabada pel febrer de 1614 i va repercutir molt negativament en la demografia i economia de la zona. Molts pobles van quedar pràcticament buits. Malgrat la política de repoblació, al 1638 encara hi havia dues-centes viles abandonades. Molts terratinents valencians es van arruïnar perquè moltes de les seves terres eren treballades per parcers moriscs. Aquest fet va provocar un efecte en cadena

perquè molts burgesos que havien prestat diners als terratinents també caigueren en la misèria. La taula de canvi de la ciutat de València, que era el precedent de la banca pública, va fer fallida al 1613 i moltes indústries que basaven la producció en la mà d'obra musulmana acabaren desapareixent. Per tot plegat l'expulsió dels moriscs s'apunta com una de les causes de la decadència hispànica del segle XVII.

CONCERT DE FESTA MAJOR

200 anys
de la Parròquia de St Pere del Masnou
A C T E S C O M M E M O R A T I U S

CORAL XABEC

Diumenge 1 de juliol a les 8 del vespre
A la parròquia de Sant Pere

Repertori: Obres de Mozart, Delibes i altres.

Direcció: **Montserrat Llagostera Torrent**

Orgue: **Bàrbara Llacay Pintat**

Amb la col·laboració de la **Parròquia de Sant Pere** i l'**Ajuntament del Masnou**

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

Nou Clean
El Masnou

Bugaderia Tintoreria

www.tintoreriamasnou.com

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74
noucleanscp@gmail.com

MOTORCAS

LLOGUER - VENDA - REPARACIÓ
MAQUINÀRIA CONSTRUCCIÓ
BRICOLATGE
JARDINERIA

Tel. 93 540 17 89
c/ Garrofers 5, Polígon La Bòbila
El Masnou

 Husqvarna

Serralleria
Josep Tallada Vila

Manjans des de 1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

FINQUES
Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95
www.finquesabello.com

EL SECTOR COMERCIAL DE

Bona Festa

LA TEVA MASCOTA ÉS XIC?

Línia
**antiparas-
sitària**
descompte
del 10+4%

Perruqueria canina i felina

Passeig Roman Fabra, 19
93 540 37 93 · 607 22 77 72
El Masnou
www.xicmasnou.com

MODA ÍNTIMA

Pina

LLENCERIA-COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32 · 679 61 46 23
fsantiagovejero@gmail.com

PROMOCIONS
ARENAS
PUBLICITAT
PUBLICITÀRIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

CARRER
NAVARRA, FLO
FRANCESCO
ITÀLIA, ROGE
ROMÀ F
CRISTÒFO
TORRENT VA
JOAN LLAM

El Rebost dels Sentits

Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet

Entreu a la nostra pàgina
www.elrebostdelsentits.cat

ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

Masnouballet

DANSA CLÀSSICA
NIVELLS FORMATIUS
ALTRES DISCIPLINES

De 3 anys fins a adults

ESTAGE D'ESTIU'18
Del 2 al 20 de jul. info pàg. 16

Itàlia, 1-3, el Masnou
678 917 570 - 686 333 662
www.facebook.com

Anem al gra

Llegums, cereals,
llavors, fruits secs,
sèmols, ous ecològics

ITÀLIA, 46, 93 141 54 43
625 20 83 57
www.anemalgra.cat

www.firststopmasnou.com

FIRSTSTOP

Pneumàtics Masnou
Pneumàtics
i mecànica
ràpida

Itàlia, 18
93 540 99 71

 marenveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia
ANTEM

Nou tractament
amb làser per a
fongs, berrugues,
ulls de poll i dolor.

Horari: de dill. a dv.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 20
Dimarts i dissabte tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

AULA DE MÚSICA

 A l'estiu
Cursos intensius
de música en família
i d'instruments

Flos i Calcat, 7-9 53,
637 736 203
 @aulaclaudesol
www.claudesol.net
martaclaudesol@gmail.com

**FRUITTIS
TÀVERO**

**Fruites i verdures
de proximitat**
Servei a domicili

Navarra, 76, cantonada
amb Cristòfol Colom
93 540 40 04 - 627 21 23 16
<http://facebook.com/fruittistabero>

LA PLAÇA NOVA US DESITJA

Major 2018

ERS:
OS I CALCAT,
C MACIÀ,
ER DE FLOR,
ABRA,
L COLOM,
ALLMORA I
MPALLES.

**Estanc
Maria Arnau**

Tabacs
Cava de cigars
Regals
Papereria
Fotocòpies

Navarra, 51
93 782 22 97
el Masnou

SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.
Vicenç Linares
Joan Llampallars, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

CARRAU

Competició
Amb seguretat

Banc de proves
Navarra, 13
Taller: 93 540 18 91
Servei oficial:
Aprilia, HONDA,
YAMAHA

SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS

MASNOU,SL

Especialistes en
aparatges
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

La Moreneta
PASTISSERIA · CONFITERIA

ITÀLIA, 31
TEL. 93 555 35 64

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Francesc Macià, 29
93 555 16 59
66 0 09 23 81
08320 El Masnou - El Maresme

En temps difícils una imatge i mil paraules

GCC. serveis

neteges i abrillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93
555 12 21
gccserveis@hotmail.com

**CENTRE
PODOLÒGIC I
ORTOPÈDIA**

Samaniego

Centre dispensador de

Atenció integral

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 555 10 53
www.ortopodomsn.com

Exposicions

Del 2 al 28/6, Fotografies de Toni García

Del 30/6 al 2/8, "Imatges galàctiques i éssers d'altres espais", de Francesc Punsola i Joan Muray

EXPOSICIÓ CÒCTEL FOTOGRAFIC

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21
Apreneu tècniques de meditació,
respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset),
tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.
Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou
Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

L'enigma VDR

Un són dos, dos són tres, tres són quatre i quatre són
sis. Quantes són cinc ? Quantes són deu ?

Resposta:

dues: deu són tres
són les lletres de cada paraula: cinc són

CURSETS DE GAITA

Informació

a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

Poesies de Josep Vendrell

Tal com vam iniciar al butlletí de gener, continuem publicant alguns poemes de Josep Vendrell i Torres, home bo, ànima sensible, que ens va deixar el proppassat mes de novembre. Els poetes, com el Josep, són capaços, com ningú, de copsar la bellesa de les coses petites... i fer un salt vers l'infinit.

Equip de redacció

POLSIM

*Cau tranquil·lament per la finestra
aquest migdia el sol;
el vidre tebi sembla que li agradi
i es deixa acariciar... càlid consol!
L'hivern primaveral és qui convida
a gaudir d'un moment de solitud,
i el terra, abrillantat per la llum viva,
gaudeix de la meua companyia,
compartint, tots dos, el raig volgut;
energia de la més inaccessible llunyania
que ha deixat mon esperit ben complagut;
extasiat, un instant,
d'una pau incisiva i penetrant.
Assegut, relaxat a la cadira,
amb la ment i amb el mirar perdut,
distret el pensament, que algú s'ha endut.
Assaborint plàcidament la inactivitat
com un do gratuït i regalat.
No sé el com i el perquè
(potser al moure algun llibre o bé un paper)
un polsim, imperceptible a la visió,
dansa amb lentitud i amb brillantor
del vidre al terra de la meua habitació,
partícules lluminoses d'alegria,
i el raig de sol sembla que tingui vida,
ple tot ell de màgica fantasia.*

—Ah! Senyor...

*Jo sóc aquest polsim insignificant,
difús per l'aire,
immòbil, sense flaire,
cec... palpejant.*

*Doneu-me Vostra LLUM!
Que algú em vagi esventant!
Que vull lluir i dansar...
per Vós, i en cada instant!*

República

Un poble en marxa ni se suspèn ni s'atura

ANC-AI Masnou Decidim · Mg18 · elmasnou@assemblea.cat

Què és una República?

(Del llatí, cosa pública) es una forma de governar conduïda pel poble i no privada com ho és una monarquia. És un sistema en contra el despotisme on governa la justícia i la igualtat per tothom davant de la llei.

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

Transcrivim íntegrament la carta d'en Jordi Turull rebuda a la redacció d'aquesta pàgina

Estremera, 30 d'abril de 2018

Benvolguda Glòria, Gràcies per la teva carta i fer-me a mans la revista "Gent del Masnou". Gràcies sobretot

per la vostra constància i enorme compromís, pel vostre suport i escalf, que ens ajuden i molt a anar per aquí la presó amb el cap ben alt i la dignitat intacta.

Tornar a la presó va ser un cop dur i més en les circumstàncies en què es va produir. Tot i això, o precisament per això, aquesta vegada em sento anímicament més ferm i més fort que l'altre cop. Com més creixen les seves injustícies, la seva força i el seu autoritarisme, més sento que s'enforteixen les meves conviccions i el compromís amb la gent, amb el país i amb tot allò que injustament ens ha portat a la presó. Més sentit trobo lluitar, malgrat sigui a costa d'aquest sacrifici, per una causa i uns objectius polítics que són nobles, pacífics i democràtics, davant aquest atropellament de drets i llibertats que està perpetrant l'estat espanyol **per tal de donar-nos un escarment, no pas impartir justícia.**

Patirem i costarà. Però, si anem tots a l'una, som perseverants, fermes i deter-

minats i actuem com sempre pacíficament, ens en sortirem! Segur!

Al segle XXI les urnes acaben guanyant a les porres i el propòsit de més democràcia i llibertat acaba venent als que la sabotegen o la volen empetirir.

El poble de Catalunya, en situacions més adverses, sempre ha superat els embats contra la seva dignitat i sempre ha estat punta de llança en l'assoliment de drets i de llibertats i per això guanyarem. I el nostre sacrifici i patiment no haurà estat en va.

Tantes i tantes mostres de compromís per tots els racons del país ens han de donar més seguretat i més confiança en nosaltres mateixos. I per això us reitiro el meu agraïment per tot i per tant que feu, però sobretot el meu reconeixement.

Gràcies per tant!

Amunt i endavant! Sempre endavant! Visca Catalunya lliure!

El meu cos a la presó, el meu cor a Catalunya!

Jordi Turull

Presentació al Masnou de l'Associació catalana pels drets civils

www.adretscivils.cat

L'associació és una entitat creada per les famílies dels presos i exiliats polítics per donar veu als represaliats i suport a les seves famílies, canalitzar les mostres de solidaritat i suport, defensar els drets civils i denunciar la vulneració dels drets fonamentals que

està portant a terme l'Estat Espanyol, degut al procés independentista. També vol donar cabuda a tots els qui vegin els seus drets civils vulnerats tant a Catalunya com a nivell internacional.

Per tal de presentar l'associació al nostre poble, el passat 23 de maig, ANC i Omnium, vam acollir una representació de l'ACDC integrada per Alba Puig (filla del conseller de Cultura restituit Lluís Puig), Betona Comín (germana del conseller de Salut restituit Antoni Comín) i Xavier Sànchez (germà del president de l'ANC i presidenciable a la Generalitat Jordi Sànchez)

Els convidats van compartir les seves vivències en relació a la situació dels seus familiars i agraïren els actes de solidaritat que es fan arreu. Estan convençuts que ja estem guanyant, que el camí no serà curt ni fàcil, però que guanyarem. I ens van demanar que ens fem "amics" de l'associació (a la web) i que escrivim cartes a les presons i a l'exili. Des d'aquest espai els agraïm la seva presència i els reiterem el desig que facin arribar a les presons i a l'exili el nostre escalf i voluntat de lluita incansable fins que tots estiguin a casa.

Per acabar l'acte, la coral Xabec ens va oferir un petit concert i tots plegats vam cantar "Els segadors".

ASSOCIACIÓ CATALANA PELS DRETS CIVILS

L'ANC Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que siguin alliberats els presos polítics i retornats de l'exili el President i els Consellers.

LLIBERTAT I RETORN PER ALS PRESOS I EXILIATS POLÍTICS

Penja o renova la teva senyera o estelada. I recorda-ho, no la despengis! Convida la teva gent també a fer-ho.

Per Sant Joan i Sant Pere coques de pastisseria

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

david
pastisser

Venda
Online

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02

(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60

El Masnou

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

De les pastisseries del Masnou